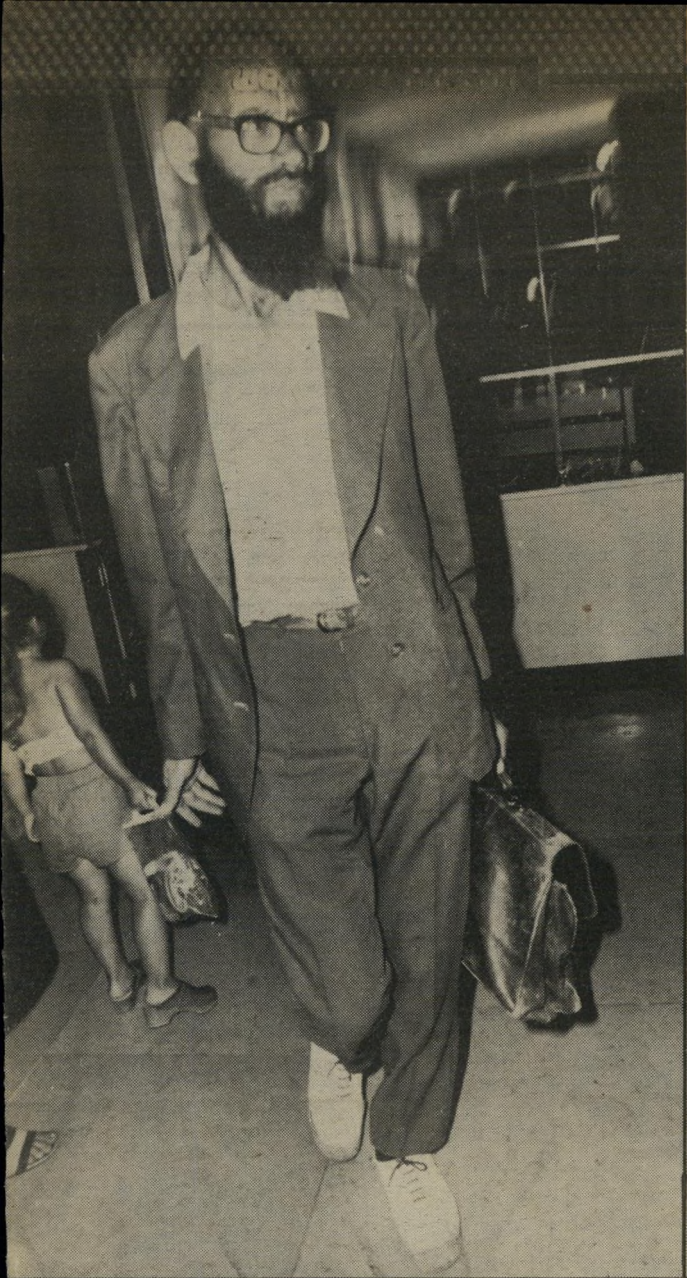

לווינגר:

מלי האיש

עציר לווינגר

מילדות ברחביה לחקירה במיגרש הרוסים

כך היה בהתנחלות סכסטיה, לפני 10 שנים, כשהממשלה נכנעה למתנחלים האלימים ונתנה להם יישובים אחרים תמורת פינוי סכסטיה. כך היה בבית-ההדסה (בערבית "רבויה") בחבי רון, שאליו פלשה קבוצת נשים, שבראשן עמדה מרים לווינגר, כשהרוחף הרעיוני לפעולה זו היה הרב משה לווינגר. קבוצת הנשים פלשה לבית-ההדסה באופן בלתי-חוקי, ויושבת שם עד היום הזה, תחת שמירה כבדה של חיילי צה"ל.

כך היה ונמשך יישובו של הרובע היהודי בחברון על-ידי מתנחלים. מי שעומד מאחורי כל הפעולות הבלתי-חוקיות האלה הוא הרב משה לווינגר, שנעצר השבוע ונחקר בקשר למחתרת היהודית.

יש הטוענים כי החזון שבשמו מדבר לווינגר אינו אלא תופעה נפשית. לפני ארבע שנים הגיש ח"כ אורי אבנרי לדעת לשר-הביטחון, דרש לדעת מרוע ניתן ללווינגר, שהוא בעל עבר של אישפוז בבית-חולים פסיכיאטרי, רישיון לנשיאת-נשק, מרדכי ציפורי, סגן-שר-הביטחון, לא הכחיש בתשובתו את העניין.

לווינגר לא גינה את פעולת המחתרת. יתרה מזאת: הוא הכריז כי הוא "מבין" את מעשיהם של חבריו ואף היפנה את האצבע המאשימה כלפי הממשלה שלא עשתה די, להבריז, כרי להגן על ההתנחלויות.

כשיצא השבוע מאחת החקירות, אמר לווינגר לעיתונאים: "באתי לבקר את העצורים, בעיקר את חתני. בעזרת השם, הם מרגישים טוב. מצב-רוחם של העצורים איתן. הם לומדים תורה, מקיימים יום-יום תפילה במניין, האווירה טובה, נהדרת, כולם מרגישים אחרות ושימחה. יודעים שלא הם האשמים, אלא חלק גדול מהאשמה מוטל על ממשלת ישראל."

מפני דעת-הקהל מימין ומשמאל, ולא עשתה דבר. ההתנחלות, שקמה בניגוד לרצון הממשלה, תוך הונאת צה"ל, הפכה עובדה. המתנחלים נכנעו, למראית-עין, לדרישת-יוקרה של הממשלה, עברו מן המלון הערבי לחצר בניין המימשל הצבאי. אך במהרה קמה כתמיכת הממשלה, בעיקר הודות למאמציו של יגאל אלון, קריה גדולה, שהושקעו בה מאות מיליוני לירות — קריית-ארבע. ובכל פעם שרצו המתנחלים להשיג משהו — מיסעדה, רשות להתפלל

הניחו לי ימים ושבעות, סיפר לווינגר. תחילה חשב על כפר-עציון, הקיבוץ שחזר באישור הממשלה אל המקום שממנו סולק בקרבות מילחמת-העצמאות, בקירבת חברון. אילו עשה כן, יתכן שלא היה קם גוש-אמונים מעולם. אולם מרים לווינגר לא רצתה להיות בקיבוץ. זיכרונות ישיבתה בלביא הרתיעו אותה. היא עוררה שאלה פשוטה: מרוע לא חברון עצמה? וכך, כמעט במיקרה, בביתו של הרב לווינגר במושב נחלים ליד לוד, נולד המעשה שנתן כיוון חדש לתנועת

צבייהודה הכהן קוק, ישיבת מרכז הרב בירושלים. הוא בילה בה חמש שנים.

בתקופה זו הכיר את האשה, שנתנה סופית כיוון לחייו: עולה חדשה מאמריקה, בעלת פנים יפות וזהירות, צעירה דתית בשם מרים, שהשתלמה כאחות. זוהי האשה שדחפה אותו לאחר מכן, בניגוד לדעת הוריו, לעבר חברון. פעם, כשאמרה תירצה לווינגר על דרך כנה שזוהי "פנטזיה", השיבה מרים לווינגר בתקיפות: "זאת לא פנטזיה; זה חזון!"

שלוש שנים אחרי שנשא את מרים

לווינגר בפעולת התנחלות החוויה בקיבוץ לביא שינתה את ההיסטוריה

קנאים ישראלית: ההתנחלות בחברון. כמהרה התארגנה קבוצה של יוזמים, רובם רתיים. הם פנו אל הגופים הפוליטיים וניסו לשכנעם לצרף את השטחים הכבושים לארץ ישראל.

עניין של אישפוז

הממשלה לא לא התלהבה מיוזמה זו, אך הרבר לא הרתיע את לווינגר וחבריו. בפסח 1968 הגיעו לחברון בצורה שהפכה מאז שיטה לכל ההולכים בדרך: תערוכת של עורמה, הפרת-חוק, עקשנות, יצירת עובדות, ניהול תעמולה והפעלת להצים פוליטיים.

הם פנו אל בעל בית-מלון ערבי ככניסה לחברון. הלה השכיר להם את מלונן בחמימות לכמה ימים. הקבוצה ביקשה רשות מן המושל הצבאי לבוא לחברון לתפילת-הפסח. המושל העניק את ההיתר, מבלי להבחין במתרחש. כאשר הבין שנפל בפה, היה זה מאוחר מדי.

הקבוצה באה, התפללה ונשארה. היא הכריזה על מלון פארק כעל התנחלות, שיבת עסי-ישראל לעיר האבות.

הממשלה רגזה, אך לא פעלה במהירות. היא היססה, התלבטה, פחדה

ואחרי שהוסמך כרכ וכמורה-תורה, עבר לווינגר לקיבוץ לביא, המשקיף על נוף הכינרת. הוא שהה בו ארבע שנים.

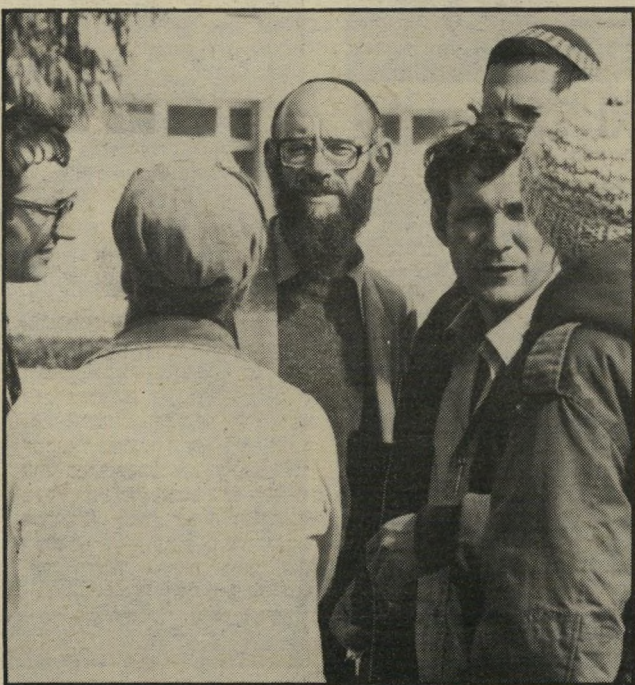
מרים לווינגר לא אהבה את חיי הקיבוץ — עובדה שהשפיעה על ההיסטוריה של מדינת-ישראל. גם הוריו של לווינגר לא היו מאושרים משיבתו בלביא.

המיפנה בא בפסח 1967. אנשי מושב נחלים, מושבי-העובדים של הפועל המיוזמי ליד לוד, באו ללביא כדי להציע ללווינגר הצעיר לבוא אליהם כרב המושב. הוא הסכים ברצון, והעמיד רק תנאי אחד: שיוכל לעטוק גם כענייני-ציבור מחוץ למושב.

אנשי נחלים בנו לו בית נאה, והוא הסתרר בו עם מישפחתו. אך כעבור ימים מעטים בלבד אירע המאורע ששינה את חייו וחיי המדינה — מילחמת ששת הימים.

לווינגר עצמו לא גויים. זו הפעם השניה הוא ההמיץ את הלחימה, בשעה שצה"ל להם את מילחמות ישראל, וה' צבאות הלך בראש הגייסות.

אבל למשה לווינגר לא היה כל ספק מהו רצון האלוהים. כל מה שינק בבית הוריו, ככפר הרא"ה וכישיבת מרכז הרב, התפרץ עכשיו וזעק: ליישב את ארץ-ישראל השלמה. התעוררו כי רוחות נסערות, שלא

אנשי-הגוש פורת ולווינגר לחצים ומירמה, הפרת-חוק ועקשנות